

28 МАРТ. 1985 г.

ЎЗБЕКИСТОН КОМПАРТИЯСИ МАРКАЗИЙ КОМИТЕТИ XVI ПЛЕНУМИ ҚАРОРЛАРИ—АМАЛДА

Азим Тошкентимиз жамол кун сайин гўзаллашиб, ҳар бир шаҳарликнинг, шаҳримизга ташриф буюраётган меҳмонларимизнинг қувончига қу. вонч, қалбига завқашаёқ бағишлamoқда. Шаҳримиз ўзининг шонли революционер, жанговар, меҳнат анъаналарига эгаки, бунинг меҳмон-изомларини меҳмондўстлик билан қутиб олишда, оммавий ҳашар-шабаҳаларда, ободонлаштириш-қўлампозлаштиришда, тўй-ҳашамларимиз тиксолида кўра-миш.

Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитетининг XVI пленуми қарор-ларида ҳақли суратда таъкидланганидек, жамиятимиз ривожига эид бўл-ган қолоқ урф-одатлар ва анъаналарга, ҳаддан ташқари ҳашамдор тўй-томшаларга, турли зарарли маросим-йиғинларга қарши курашда ҳужум-корлик ва таъсирчанликни кучайтириш, совет кишиларининг аjoyиб тур-муш тарзини кенг тарғиб қилиш, янгича урф-одат ва анъаналарнинг киши-лар ҳаётига сингиб боришини таъминлаш йўлида жонбозлик кўрсатишимиз керак. Ҳозир шаҳримизда ободонлаштириш ва қўлампозлаштириш ик-ки ойлиги бўйича қизғин ишлар олиб бориляпти. Доҳиймиз В. И. Ленин туғилган куннинг 115 йиллигини шонли меҳнат — аjoyиб шабаҳалар билан қутиб олиш, шаҳримизнинг ҳар бир ҳовли, ҳар бир микрорайонда мева-ли боғлар бўлишига ҳар бир тошкентлик ўз ҳиссасини қўшмоқда.

Қуйдаги материалларда янгича урф-одатлар ва анъаналар ҳаётимиз кўрки эканлиги ҳақида ҳикоя қилинади.

«Афсуски, идеология ишини ташкил этишда ҳали ҳам даб-дабали тadbирлар ҳаддан ташқари кўп, буржуа идеология-сига ва ахлоқига қарши, одамлар онги ва феъл-атворидидаги реакцион сарқитларга қарши, истеъмолчилик психологиясига, қолоқ урф-одатларга ва анъаналарга, ҳаддан ортиқ ҳашам-дор тўй-томшаларга ва маъракаларга қарши курашдаги ҳу-жумкорлик ва таъсирчанлик бўшаптириб юборилган».

(Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитетининг XVI пленуми материалларидан).

Келин келишига

яқин ёмғир шаррос қу-йиб юборди.

— Ингилек экан.

— Хурмачанинг та-ғини ялаган экан.

Ҳазил-хузил қилиш-ди, бир чеккада турган ёш-ялангич.

— Совуқ ўтиб кет-ди-ю, одамдан, — деди йиғилганлардан бири жунжиқиб.

— Ҳозир, юзта-юзта қилсан исби кетамиз.

Карнай-сурнай ово-зи эшитилди. Кичкин-тойлар «Келин келди»

дея ташқари югуриш-ди. Кўп ўтмай эшик-дан келин-кўвлар кир-иб келишди. Қарсақ садолари остида дара-тадор жой олишди.

Тўй бошланди, ле-кин ҳаёмон ноз-неъмат-ларга тўла столларга баъзи ёшлар илҳақ бўлиб қўйилмасди.

Маҳалла активларидан бири ўртада турди. У

яқини ешни бутунги бахт анжумани билан таъриқлай туриб, ички-лик тўлдирилган ши-шалар келишини ишти-зорлик билан қутайтган кимсаларни оғохлан-тиргандек бу йилдан бошлаб маҳалла актив-лари тўйларини ички-ликсиз ўтказишга қар-ор қилганликларини айтиди.

«Ичкиликсиз тўй бў-ларканми?» деган овоз эшитилди. Кўп ўтмай орқароқда ўтир-ган уч-тўрт ёш йигит-лар ўринларидан туриб кўчага чиқиб кетишди.

Яна бир нарсани айтиб қўй, — деди бошқарувчи, — тўйлар-да бўладиган исрофгар-чиликларга ҳам энди бутунлай барҳам бе-рамиз.

— Қурумсоқ, — де-

Исрофгарчилик—иллат

Одамлар рахмат десин

бу ишлар ҳар қандай

кўнгли пок, нияти соф

инсонни ранжитиши та-биий. Бундай «хотам-тойлик»ни фақатгина

ўзини билмаган киши-ларгина маъқуллайди.

Яна улар эртасига «па-лончи шундай тўй қил-дики, озгини очилиб қолди», деб мақтаниб юришди. «Мен ҳам шундай тўй қиламан»

дея керилиб қўйишди. Ленин улар бу мақто-ву, керилиш орқасида қанча исрофгарчилик-лар этишини ҳаёллари-га келтиришмайдилар.

Хўш шундай сердаба-ба тўйлардан қолган тоғора-тоғора манти, лағмонлар, қозон-қо-зон шўрвалару, челек-челек маставалар сув-га ағдарилаётганини инсофдан деб бўлади-ми? Турли қолдиқ ме-ва-чавалар, қотиб қол-ган синиқ полларни ах-лат илчиғига ташла-наётгани адолатданим?

Ахир бу ноз-неъмат-лар озмулча пешона-тери эвазига келганим?

Айтайлик озгини ели билан иш битказди-ган, бели оғирмай пул топадиганлар учун балки бу сарф-хара-жатлар денгиздан том-чидек галдир. Лекин

тўй фаёли ўтди. Мастбозлик йўқ, ба-ландпарвоз сўзлару, ортинча дабдаба ҳам йўқ. Ҳамама яхши кай-фият билан уйига тар-қалди.

Уйга кетаётган ўйла-ниб қолдим. Яхши ният билан тўйга борган одам, албатта ичкилик ичмадан деб келмайдилар. Ёки бўкиб овқат ейиш учун тўйга бормайдилар. Шундай экан, тўйхона-га қадам ранжида қил-ган меҳмон атрофини турли таомлару, ички-ликлар билан тўлдизи-б ташлаш одобимиз? Қо-лаперса, «Кўрнингми, мен қандай тўй қила-йман?» «Менинг ки-лигимни билиб қўй!» «Мен сенадн ўзаман» қабилда қилинаётган

бу ишлар ҳар қандай кўнгли пок, нияти соф инсонни ранжитиши та-биий. Бундай «хотам-тойлик»ни фақатгина ўзини билмаган киши-ларгина маъқуллайди.

Яна улар эртасига «па-лончи шундай тўй қил-дики, озгини очилиб қолди», деб мақтаниб юришди. «Мен ҳам шундай тўй қиламан»

дея керилиб қўйишди. Ленин улар бу мақто-ву, керилиш орқасида қанча исрофгарчилик-лар этишини ҳаёллари-га келтиришмайдилар.

Хўш шундай сердаба-ба тўйлардан қолган тоғора-тоғора манти, лағмонлар, қозон-қо-зон шўрвалару, челек-челек маставалар сув-га ағдарилаётганини инсофдан деб бўлади-ми? Турли қолдиқ ме-ва-чавалар, қотиб қол-ган синиқ полларни ах-лат илчиғига ташла-наётгани адолатданим?

Ахир бу ноз-неъмат-лар озмулча пешона-тери эвазига келганим?

Айтайлик озгини ели билан иш битказди-ган, бели оғирмай пул топадиганлар учун балки бу сарф-хара-жатлар денгиздан том-чидек галдир. Лекин

тўй фаёли ўтди. Мастбозлик йўқ, ба-ландпарвоз сўзлару, ортинча дабдаба ҳам йўқ. Ҳамама яхши кай-фият билан уйига тар-қалди.

Уйга кетаётган ўйла-ниб қолдим. Яхши ният билан тўйга борган одам, албатта ичкилик ичмадан деб келмайдилар. Ёки бўкиб овқат ейиш учун тўйга бормайдилар. Шундай экан, тўйхона-га қадам ранжида қил-ган меҳмон атрофини турли таомлару, ички-ликлар билан тўлдизи-б ташлаш одобимиз? Қо-лаперса, «Кўрнингми, мен қандай тўй қила-йман?» «Менинг ки-лигимни билиб қўй!» «Мен сенадн ўзаман» қабилда қилинаётган

бу ишлар ҳар қандай кўнгли пок, нияти соф инсонни ранжитиши та-биий. Бундай «хотам-тойлик»ни фақатгина ўзини билмаган киши-ларгина маъқуллайди.

Яна улар эртасига «па-лончи шундай тўй қил-дики, озгини очилиб қолди», деб мақтаниб юришди. «Мен ҳам шундай тўй қиламан»

дея керилиб қўйишди. Ленин улар бу мақто-ву, керилиш орқасида қанча исрофгарчилик-лар этишини ҳаёллари-га келтиришмайдилар.

Хўш шундай сердаба-ба тўйлардан қолган тоғора-тоғора манти, лағмонлар, қозон-қо-зон шўрвалару, челек-челек маставалар сув-га ағдарилаётганини инсофдан деб бўлади-ми? Турли қолдиқ ме-ва-чавалар, қотиб қол-ган синиқ полларни ах-лат илчиғига ташла-наётгани адолатданим?

Ахир бу ноз-неъмат-лар озмулча пешона-тери эвазига келганим?

Айтайлик озгини ели билан иш битказди-ган, бели оғирмай пул топадиганлар учун балки бу сарф-хара-жатлар денгиздан том-чидек галдир. Лекин

тўй фаёли ўтди. Мастбозлик йўқ, ба-ландпарвоз сўзлару, ортинча дабдаба ҳам йўқ. Ҳамама яхши кай-фият билан уйига тар-қалди.

Уйга кетаётган ўйла-ниб қолдим. Яхши ният билан тўйга борган одам, албатта ичкилик ичмадан деб келмайдилар. Ёки бўкиб овқат ейиш учун тўйга бормайдилар. Шундай экан, тўйхона-га қадам ранжида қил-ган меҳмон атрофини турли таомлару, ички-ликлар билан тўлдизи-б ташлаш одобимиз? Қо-лаперса, «Кўрнингми, мен қандай тўй қила-йман?» «Менинг ки-лигимни билиб қўй!» «Мен сенадн ўзаман» қабилда қилинаётган

бу ишлар ҳар қандай кўнгли пок, нияти соф инсонни ранжитиши та-биий. Бундай «хотам-тойлик»ни фақатгина ўзини билмаган киши-ларгина маъқуллайди.

Яна улар эртасига «па-лончи шундай тўй қил-дики, озгини очилиб қолди», деб мақтаниб юришди. «Мен ҳам шундай тўй қиламан»

дея керилиб қўйишди. Ленин улар бу мақто-ву, керилиш орқасида қанча исрофгарчилик-лар этишини ҳаёллари-га келтиришмайдилар.

Хўш шундай сердаба-ба тўйлардан қолган тоғора-тоғора манти, лағмонлар, қозон-қо-зон шўрвалару, челек-челек маставалар сув-га ағдарилаётганини инсофдан деб бўлади-ми? Турли қолдиқ ме-ва-чавалар, қотиб қол-ган синиқ полларни ах-лат илчиғига ташла-наётгани адолатданим?

Ахир бу ноз-неъмат-лар озмулча пешона-тери эвазига келганим?

Айтайлик озгини ели билан иш битказди-ган, бели оғирмай пул топадиганлар учун балки бу сарф-хара-жатлар денгиздан том-чидек галдир. Лекин

тўй фаёли ўтди. Мастбозлик йўқ, ба-ландпарвоз сўзлару, ортинча дабдаба ҳам йўқ. Ҳамама яхши кай-фият билан уйига тар-қалди.

Уйга кетаётган ўйла-ниб қолдим. Яхши ният билан тўйга борган одам, албатта ичкилик ичмадан деб келмайдилар. Ёки бўкиб овқат ейиш учун тўйга бормайдилар. Шундай экан, тўйхона-га қадам ранжида қил-ган меҳмон атрофини турли таомлару, ички-ликлар билан тўлдизи-б ташлаш одобимиз? Қо-лаперса, «Кўрнингми, мен қандай тўй қила-йман?» «Менинг ки-лигимни билиб қўй!» «Мен сенадн ўзаман» қабилда қилинаётган

бу ишлар ҳар қандай кўнгли пок, нияти соф инсонни ранжитиши та-биий. Бундай «хотам-тойлик»ни фақатгина ўзини билмаган киши-ларгина маъқуллайди.

Яна улар эртасига «па-лончи шундай тўй қил-дики, озгини очилиб қолди», деб мақтаниб юришди. «Мен ҳам шундай тўй қиламан»

дея керилиб қўйишди. Ленин улар бу мақто-ву, керилиш орқасида қанча исрофгарчилик-лар этишини ҳаёллари-га келтиришмайдилар.

Хўш шундай сердаба-ба тўйлардан қолган тоғора-тоғора манти, лағмонлар, қозон-қо-зон шўрвалару, челек-челек маставалар сув-га ағдарилаётганини инсофдан деб бўлади-ми? Турли қолдиқ ме-ва-чавалар, қотиб қол-ган синиқ полларни ах-лат илчиғига ташла-наётгани адолатданим?

Ахир бу ноз-неъмат-лар озмулча пешона-тери эвазига келганим?

Айтайлик озгини ели билан иш битказди-ган, бели оғирмай пул топадиганлар учун балки бу сарф-хара-жатлар денгиздан том-чидек галдир. Лекин

тўй фаёли ўтди. Мастбозлик йўқ, ба-ландпарвоз сўзлару, ортинча дабдаба ҳам йўқ. Ҳамама яхши кай-фият билан уйига тар-қалди.

Уйга кетаётган ўйла-ниб қолдим. Яхши ният билан тўйга борган одам, албатта ичкилик ичмадан деб келмайдилар. Ёки бўкиб овқат ейиш учун тўйга бормайдилар. Шундай экан, тўйхона-га қадам ранжида қил-ган меҳмон атрофини турли таомлару, ички-ликлар билан тўлдизи-б ташлаш одобимиз? Қо-лаперса, «Кўрнингми, мен қандай тўй қила-йман?» «Менинг ки-лигимни билиб қўй!» «Мен сенадн ўзаман» қабилда қилинаётган

бу ишлар ҳар қандай кўнгли пок, нияти соф инсонни ранжитиши та-биий. Бундай «хотам-тойлик»ни фақатгина ўзини билмаган киши-ларгина маъқуллайди.

Яна улар эртасига «па-лончи шундай тўй қил-дики, озгини очилиб қолди», деб мақтаниб юришди. «Мен ҳам шундай тўй қиламан»

дея керилиб қўйишди. Ленин улар бу мақто-ву, керилиш орқасида қанча исрофгарчилик-лар этишини ҳаёллари-га келтиришмайдилар.

Хўш шундай сердаба-ба тўйлардан қолган тоғора-тоғора манти, лағмонлар, қозон-қо-зон шўрвалару, челек-челек маставалар сув-га ағдарилаётганини инсофдан деб бўлади-ми? Турли қолдиқ ме-ва-чавалар, қотиб қол-ган синиқ полларни ах-лат илчиғига ташла-наётгани адолатданим?

Ахир бу ноз-неъмат-лар озмулча пешона-тери эвазига келганим?

Айтайлик озгини ели билан иш битказди-ган, бели оғирмай пул топадиганлар учун балки бу сарф-хара-жатлар денгиздан том-чидек галдир. Лекин

тўй фаёли ўтди. Мастбозлик йўқ, ба-ландпарвоз сўзлару, ортинча дабдаба ҳам йўқ. Ҳамама яхши кай-фият билан уйига тар-қалди.

Уйга кетаётган ўйла-ниб қолдим. Яхши ният билан тўйга борган одам, албатта ичкилик ичмадан деб келмайдилар. Ёки бўкиб овқат ейиш учун тўйга бормайдилар. Шундай экан, тўйхона-га қадам ранжида қил-ган меҳмон атрофини турли таомлару, ички-ликлар билан тўлдизи-б ташлаш одобимиз? Қо-лаперса, «Кўрнингми, мен қандай тўй қила-йман?» «Менинг ки-лигимни билиб қўй!» «Мен сенадн ўзаман» қабилда қилинаётган

бу ишлар ҳар қандай кўнгли пок, нияти соф инсонни ранжитиши та-биий. Бундай «хотам-тойлик»ни фақатгина ўзини билмаган киши-ларгина маъқуллайди.

Яна улар эртасига «па-лончи шундай тўй қил-дики, озгини очилиб қолди», деб мақтаниб юришди. «Мен ҳам шундай тўй қиламан»

дея керилиб қўйишди. Ленин улар бу мақто-ву, керилиш орқасида қанча исрофгарчилик-лар этишини ҳаёллари-га келтиришмайдилар.

Хўш шундай сердаба-ба тўйлардан қолган тоғора-тоғора манти, лағмонлар, қозон-қо-зон шўрвалару, челек-челек маставалар сув-га ағдарилаётганини инсофдан деб бўлади-ми? Турли қолдиқ ме-ва-чавалар, қотиб қол-ган синиқ полларни ах-лат илчиғига ташла-наётгани адолатданим?

Ахир бу ноз-неъмат-лар озмулча пешона-тери эвазига келганим?

Айтайлик озгини ели билан иш битказди-ган, бели оғирмай пул топадиганлар учун балки бу сарф-хара-жатлар денгиздан том-чидек галдир. Лекин

ЯНГИЧА АНЪАНАЛАР— ҲАЁТИМИЗ КЎРКИ

• СОВЕТ ТУРМУШ
ТАРЗИ

• КАМТАРЛИК
КАМОЛГА ЕТКАЗДИ

• ЁШЛАР—БИЗНИНГ
КЕЛАЖАГИМИЗ

• ЯШИЛ ОЛАМ—
ФАРОВОНЛИК БЕЛГИСИ

• ТАБИАТГА
МУҲАББАТ УЙГОҒИ

«ПАРТИЯ ТАШКИЛОТЛАРИНИНГ, БАРЧА РАҲ-
БАРЛАРИНИНГ ФАОЛИЯТИДА СОВЕТ ЖАМИЯТИ-
НИНГ, ПАРТИЯ ВА ДАВЛАТИНИНГ МАНФААТЛА-
РИ БИРИНЧИ УРИНГА ҚЎЙИЛМОҒИ КЕРАК. ЮК-
САК ПАРТИЯВИЙ ВА ДАВЛАТ ИНТИЗОМИ, ПРИН-
ЦИПАЛ ТАНКИД ВА ЎЗ-ЎЗИНИ ТАНКИД, УЮШ-
ҚОҚЛИК ВА ТАРТИБ, ҲАР ЕРДА ВА ҲАР ИШДА
КАМТАРЛИК ВА ИШЧАНЛИК—РЕСПУБЛИКА ҲАР
БИР МЕХНАТКАШИНИНГ БУЗИЛМАС ПРИНЦИПИ
БЎЛИБ ҚОЛМОҒИ КЕРАК».

(Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитетининг XVI пленуми материалларидан).

Совет кишисининг фазилати

Олийжаноблик

(Бўлган воқеа)

Автобус лик тўла, у
«кичиллаб» келиб бекат.
Да тўхтади. Салонга ўн
етти ёшлардаги икки
кизи чиқишди. Қизлардан
бири билет олиш мақса-
дида кондукторга пул
узатди-ю кўрқувдан бир
зўм анграйиб қолди.

— Вой Наси, узутим
йўқ... Энди ким қилди!
Кизанинг кўзиде ёш
қалқиди. Дугонаси ҳар
қанча уринмасин уни
юпатоқмасди. Абдуазиз
ака чидаб туролмади.

— Менга қара, — ки-
зим, узутим неча пул
турди!

— 120 сўм.

Абдуазиз ака ҳамён-
ни навалди.

— Бор пулим юз сўм
экан. Мана шуни ол. Яна
йиғирма сўм қўшиб узук

сотиб оларсан. Мен ро-
зиман, хафа бўлма.
Кизча киманингина
пулини олди:

— Раҳмат амаки, — де-
ди у, бу меҳрибон ки-
зида салимийлик билан,
— адресингизни айтинг,
эзиб олай. Қарзингизни
бир кун узарман ахир.

Кизлар кўярда-қўй-
май Абдуазиз аканинг
адресини эзиб олишди.

Эртаси кунни тонгда
эшик тақиллади. Абду-
азиз ака оҳиста бориб
эшикни очди.

— Раҳмат амаки, —

деди узук йўқотган киз.

— Узутим топилди. Уйга

бориб сумкамни қоксам,

ичидан тушди. Мана бу

омонатингизни олиб қўй-
янгин, ахшилингизни

хеч қачон унутмайман.

М. ОРИПОВ.

• Бахтиёрлар масканида

15-болалар богчаси

Собир Раҳимов райони-

даги энг намунали бог-

чалардан бири саналади.

Бу ерда болалар тар-

бияси билан боғлиқ бўл-

ган турли тadbирлар ўт-

казилиб турилади. Маса-

лан, Совет Армияси ку-

ни, 8 Март байрамлари-

да уруш ва меҳнат ве-

териялари, аёллар ва

кекса оналар билан

ўтказилган учрашувлар

шунлар жумласидандир.

Богчада болаларнинг

туғилган кунларини нишон-

лаш ҳам яхши йўлга қў-

йилган. Эрталаб барча

тарбияланувчилар ўз ўр-

ноларини бу шодёна

кун билан табрик-

лашади. Шеърлар ай-
тишди, куй ва қўшиқ-

лар киро этишди. Бу

ўз навабига кичкинтой-

лар ўртада дўстлик,

салимийлик, ўзаро ҳур-

матин мустақамлашда

яхши самара беряпти.

СУРАТЛАРДА: Богча

мудир Латифа Ёкубова

кичкинтойларни туғилган

кун билан табрикла-

моқда; музика ўқитувчи

си Норпошва Охунова

бир гуруппа тарбиялану-

чилар билан машғулот-

лар ўтказаяпти.

Р. Альбеков

фотолари

фотолари

фотолари

фотолари

фотолари

фотолари

фотолари

